

Sange ved afsløring af Istedløven den 25. juli 1862

Til indvielsen var der skrevet flere sange. Teologen Frederik Hammerichs sang til indledning var stærkt antitysk og tog Gud til indtægt for den sønderjyske og danske sag. Den var tillige skrevet på en af de mest kendte tyske salmemelodier og har af de årsager virket stærkt provokerende på tysksindede flensborgere:

Vor Gud han er så fast en borg,
Han er vort skjold og væрге.
I folkenød og landesorg,
når fjender trindtom hæрге!
Vel tit og mangen gang
den danske skov og vang
har set hans frelses værk
har set hans arm så stærk,
hans lynildsvogn i skyen.

Med vold de kom og argelist,
at lægge slet os øde;
Men midt i trængslens stund forvist
oprandt vor morgenrøde.
Da vågned folkets ånd,
da brast de seje bånd,
da klang på ny vort sværd
i mandig ledingsfærd,
og hegned Danmarks rige...!

Efter afsløringen sang man nedenstående sang af Carl Ploug:

Hellig graven er, hvor stærke
heltens støv er lagt,
som har under Danmarks mærke
deres offer bragt,
der, så trofaste som kække,
stred i slagets første rækker,
der i trængslen og nøden
glade gik i døden.

Slesvigs sønner! Mange grave
eder vi betro;
rundt i eders fagre have
mindets roser gro;
I på den vil vare tage,
og fornyes kampens dage,
da forvist I skulle mærke,
blodets bånd er stærke.

Lad os skue frem i tiden
freidig, uforsagt!

Er vor hele flok kun liden;
stor er troskabs magt!
End har Danmarks gamle løve
aldrig skyet en styrkeprøve;
End den springe kan i vrede
over Isted Hede.